

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
22. april 2004

Sag T-343/02

Roland Schintgen
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – Kommissionens Personaleudvalg i Luxembourg – valg til Personaleudvalget i Luxembourg – valgsystem – principper om retfærdighed og demokrati«

Fuldstændig gengivelse på fransk.....II - 605

Angående: Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 16. juli 2002, meddelt sagsøgeren den 6. august 2002, om afvisning af sagsøgerens klage af 28. februar 2002, hvori denne nærmere bestemt havde nedlagt påstand om annullation af valget til den lokale sektion af Kommissionens Personaleudvalg i Luxembourg, som fandt sted i november 2001, og af udpegningen af valgte til Personaleudvalget, samt af Kommissionens undladelse af at annullere dette valg.

Udfald: Kommissionen frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

*1. Ulovlighedsindsigelse – rækkevidde – retsakter, hvis ulovlighed kan gøres gældende
(Art. 241 EF)*

*2. Ulovlighedsindsigelse – påberåbelse over for en retsakt, som ikke er anfægtet rettidigt ved et annullationssøgsmål – afvisning – undtagelse – sagsøger, der med føje har kunnet være i tvivl om et sådant søgsmåls antagelse til realitetsbehandling
(Art. 241 EF)*

3. Tjenestemænd – repræsentation – personaleudvalg – valg – valg af valgsystem på tjenestemændenes generalforsamling – domstolskontrol – grænser

*4. Tjenestemænd – repræsentation – personaleudvalg – valg – valgsystem – flertalsvalg med en valgomgang eller blandet valg – tilsidesættelse af principperne om demokrati og retfærdighed – foreligger ikke
(Tjenestemandsvedtægten, art. 9; bilag II, stk. 1; bestemmelserne om Kommissionens Personaleudvalgs sammensætning og virke, art. 6)*

1. En ulovlighedsindsigelse som omhandlet i artikel 241 EF kan kun antages til realitetsbehandling, hvis den generelle retsakt, som anfægtes, direkte eller indirekte finder anvendelse på det tilfælde, som er genstand for sagen, og hvis der er en direkte retlig forbindelse mellem den anfægtede individuelle beslutning og den pågældende generelle retsakt.

Ulovlighedsindsigelsen i henhold til artikel 241 EF kan ikke påberåbes af en fysisk eller juridisk person, som kunne have anlagt sag til prøvelse af den anfægtede retsakt, men ikke har gjort det inden for de herfor fastsatte frister.

(jf. præmis 25 og 26)

Henvisning til: Domstolen, 6. marts 1979, sag 92/78, Simmenthal mod Kommissionen, Sml. s. 777, præmis 39; Retten, 26. oktober 1993, forenede sager T-6/92 og T-52/92, Reinartz mod Kommissionen, Sml. II, s. 1047, præmis 57 og den deri nævnte retspraksis; Retten, 13. september 1995, forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD mod Kommissionen, Sml. II, s. 2265, præmis 103; Retten, 14. juli 1998, sag T-192/96, Lebedef mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 363, og II, s. 1047, præmis 27-30.

2. Selv om det er korrekt, at ulovlighedsindsigelsen i henhold til artikel 241 EF ikke kan påberåbes af en fysisk eller juridisk person, som kunne have anlagt et annulationssøgsmål til prøvelse af den anfægtede retsakt, men ikke har gjort det inden for de herfor fastsatte frister, kan denne konstatering ikke gøres gældende over for en sagsøger, som med føje kunne være i tvivl om, hvorvidt et sådant søgsmål kunne antages til realitetsbehandling.

(jf. præmis 26)

3. Tjenestemændenes generalforsamlinger nyder en betydelig frihed med hensyn til fastsættelsen af personaleudvalgene under forudsætning af, at den valgte procedure ikke kan tilsidesætte principperne om demokrati eller retfærdighed.

Det følger heraf, at Rettens kontrol i søgsmål, hvori lovligheden af sådanne valgordninger anfægtes, består i at overvåge, at der ikke er anlagt åbenbart urigtige skøn, bl.a. ved gennemførelsen disse principper.

(jf. præmis 39 og 40)

Henviſning til: Lebedef mod Kommissionen, præmis 70.

4. Hverken vedtægtens artikel 9, stk. 3, artikel 1 i vedtægtens bilag II eller artikel 6 i bestemmelserne om Kommissionens Personaleudvalgs sammensætning og virke fastsætter valgmetoden for Personaleudvalget, og bestemmelserne foreskriver ikke på nogen måde, at valgmetoden på rimelig vis skal overholde kravet om proportionalitet.

Den omstændighed, at en valgmetode ikke proportionelt afspejler resultatet af et valg, udgør ikke i sig selv en tilsidesættelse af principperne om demokrati og retfærdighed. Selv et flertalsvalg med en valgøngang overholder nemlig disse principper, selv om det ikke gengiver valgresultatet proportionelt. Den samme konklusion gør sig så meget desto mere gældende for et blandet valg, som kombinerer det proportionelle system med flertalsystemet.

(jf. præmis 42 og 43)

Henviſning til: forslag til afgørelse fra generaladvokat Sir Gordon Slynn, (Domstolen), 27. oktober 1987, forenede sager 146/85 og 431/85, Diezler m.fl. mod ØSU, Sml. s. 4283, på s. 4298; Lebedef mod Kommissionen, præmis 70.